

4) За всичките граждани на Българската държава да има неограничена свобода на съвѣстѣта;

5) Военната служба и общото просвѣщение да бжде задължително за всички“. (бр. 13, г. I, 1876 година).

„Стара планина“ намира много умѣстно изпращането въ европейскитѣ столици на българската делегация, състояща се отъ Д. Цанковъ, М. Балабановъ и Хр. Стояновъ, която да изложи предъ европейското общество сжщността на българската проблема, тъй като нейното разрешение трѣбва да се подготви преди всичко по дипломатически пжтъ. Одобрява мемоара за искане автономия. Държи въ течение читателитѣ си за всички тѣхни срещи и за декларации на европейскитѣ държавници. Докато емиграцията развивала трескава революционна дейность, а българската делегация обикаляла европейскитѣ столици, цариградскитѣ българи и Екзархията не вземали особно дейно участие въ подготвяне на настжпващата борба. Критикува остро подадената отъ цариградскитѣ българи петиция до конференцията на великитѣ сили въ Цариградъ, съ която петиция се иска автономна областъ за земитѣ, образуващи Екзархията, съ управителъ назначаванъ отъ Портата, като се забравя, види се, особниятъ режимъ, на който сж били подложени въ Цариградъ.

Този вестникъ се занимава и съ единъ другъ въпросъ: славянството. Ратува за сближение на славянскитѣ народи, възстава противъ ония елементи, които въ този критически моментъ за славянството раздухвали пламъка на раздора между славянскитѣ народи и частно между българи и сърби.

„Стара планина“ помѣства дописки отъ разни краища на България, въ които се описватъ безчинства, убийства и грабежи, вършени отъ турцитѣ; помѣства и безпристрастни изложения отъ кореспонденти на чужди вестници за турскитѣ свирепства (напр. допискитѣ на Макгаханъ, кореспондентъ на „Дейли Нюзъ“), които извиквали възмущение и желание за отмъщение дори у най-умѣренитѣ и спокойни елементи.

За освѣтляване на свѣтовното обществено мнение върху положението на българщината и за изнасяне на българскитѣ искания и предложения за разрешението на източния въпросъ се даватъ редовно статии на френски.

„Стара планина“ обнародва и нѣколко стихотворения. Сътрудничили сж Гр. Начевичъ, Ив. Вазовъ, Д. П. Ивановъ и др.

„Стара планина“ е единъ отъ най-сериознитѣ емигрантски вестници въ навечерието на руско-турската война. За различие отъ неговитѣ събратя отъ това време (Нова България, Възраждане и др.), очертаващи се като привърженици на безогледната революционна борба съ Турция — „Стара